

Ed Dante: the shadow scholar

Ed Dante (12-11-2010) schreef een schandaleus artikel in The Chronicle of Higher Education, dat in één maand 641 reacties opleverde.¹ Waar maakte iedereen zich zo druk over? Naar zijn zeggen werkt hij als tekstschrijver voor studenten. Tegen betaling schrijft hij hun papers en scripties. Hij heeft drie soorten klanten: luie rijkeluiskinderen, hulpeloze English-as-a-Second-Language sprekers, en studenten die (inhoudelijk en/of als rapporteur) niet tegen de opgedragen schrijftaken opgewassen zijn. Het is een overtuigend artikel, ook al zou hij alles uit zijn duim gezogen hebben. De auteur legt de vinger op ernstige risico's in de bestaande hogeronderwijspraktijk. Hoe kan een professionele docent met deze risico's omgaan?

Oplossing I: gewoon negeren

We geven studenten via schrijftaken gelegenheid om veel te leren, mede dankzij onze feedback op hun 'angebliche' schrijfproducten. Als ze die gelegenheid niet aangrijpen, dan hebben ze zichzelf daarmee. Na hun afstuderen gaan ze als een brekebeen de maatschappij in.

Oplossing II: de negatieve effecten van fraude verkleinen

We varen niet blind op de kwaliteit van hun 'angebliche' schrijfproducten, maar zorgen voor een brede range van tentamen- en examenprocedures zodat iedere student (dus ook de schrijffraudeur) op zijn/haar werkelijk bereikte eindniveau wordt afgerekend.

Oplossing III: de pakkans vergroten

Door allerlei controles, bv. mondelinge referaten of nabespreking van hun 'angebliche' schrijfproducten, vergroten we het risico dat fraudeurs tegen de lamp lopen en verkleinen we de kans dat studenten ten onrechte hun studiepunten in de wacht slepen.

Oplossing IV: de gelegenheid tot fraude verkleinen

We zorgen ervoor dat schrijftaken onder gecontroleerde omstandigheden worden uitgevoerd (teamwork, korte deadlines, frequent tussenproducten inleveren). Eventueel bieden we ook de mogelijkheid om vervangende of aanvullende opdrachten te kiezen die minder beroep op schrijfvaardigheid doen.

Oplossing V: de neiging tot fraude verkleinen

We bieden in de eerste opleidingsfase intensieve schrijf- en denktraining, geven telkens een schrijftaak die voor de betrokken student doenlijk is, bieden hem/haar genoeg hulp bij de uitvoering ervan, en wat studiepunten en cijfers betreft geven we hem/haar loon naar werken. Verder zorgen we dat studenten die goed hun best doen niet overmatig gestraft worden als hun schrijfproduct niet aan het gewenste kwaliteitsniveau beantwoordt of als hun studievoortgang te wensen overlaat.

In hoeverre is het nuttig in Nederland over dit soort fraude na te denken? Vorige maand signaleerde de redactie van Erasmus Magazine een advertentie van een bureautje dat tegen betaling scripties op foutloos Nederlands en zelfs op stijl nakijkt.² Desgevraagd oordeelde de secretaris van een examencommissie dat zoiets wel door de beugel kan, zolang de scriptie inhoudelijk op het conto van de student blijft staan. Maar waar leg je de grens?³ Misschien dat docenten in redelijkheid van de student zouden kunnen verlangen in het voorwoord van een paper of scriptie te verantwoorden van wie hij of zij substantiële hulp heeft gehad bij het voorbereiden, schrijven en vormgeven van het werkstuk. Of dient een wijze docent het uitgangspunt te hanteren dat je geen regels moet stellen die je niet op rechtvaardige wijze kunt handhaven?

Wes Holleman

weblog onderwijs 29-12-2010

<http://www.onderwijsethiek.nl>

¹ Ed Dante (pseudoniem), The shadow scholar: The man who writes your students' papers tells his story. *The Chronicle of Higher Education* (12-11-2010). URL: <http://chronicle.com/article/article-content/125329/>.

² Scriptiecheck: mag dat? URL: http://issuu.com/erasmusmagazine/docs/em_06_jaargang14 (4/11/2010, p.6).

³ <http://www.onderwijsethiek.nl/?p=2142#comment-1106> (14/11/2010).